

RKŚ-VII.7250.1.8.2025

Kielce, 3 lipca 2025

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE], w sprawie wydania interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 433) Marszałek Województwa Świętokrzyskiego

o r z e k a

iż wskazane przez [REDAKTOWANE]

we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, stanowisko o treści:

- Oferowane za pomocą urządzeń vendingowych jednorazowe kubki [REDAKTOWANE] na napoje nie zawierają tworzyw sztucznych, a zatem nie powinny podlegać obowiązkowi pobierania opłaty od użytkownika końcowego wskazanej w art. 3b ust. 2 w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej

- uznają za prawidłowe.

Uzasadnienie

W dniu 5 maja 2025 r. [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] wystąpiła do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz

o opłacie produktowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 433) zwanej dalej: ustawą o obowiązkach przedsiębiorców.

Działając na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.), przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Spółka w oparciu o ten przepis zwróciła się do tut. Organu z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o obowiązkach przedsiębiorców, z której wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej - pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, zgodnie z art. 3b ust. 2 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców. Opłata pobrana od użytkowników końcowych, wnoszona jest przez przedsiębiorców oferujących ww. produkty, na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce pobrania ww. opłaty, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana, stosownie do art. 3d ustawy o obowiązkach przedsiębiorców.

Przedłożony wniosek zawierał braki w zakresie: złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa, przedłożenia potwierdzenia uiszczenia opłaty skarbowej za udzielone pełnomocnictwo, podania miejsca (województwa) oferowania kubków jednorazowego użytku oraz wskazania składników powłoki użytej do produkcji przedmiotowych kubków na napoje. Pismem więc z dnia 23 maja 2025 r., znak RKŚ-VII.7250.1.8.2025 tut. Organ wezwał Wnioskodawcę, na podstawie art. 34 ust. 7 ustawy Prawo przedsiębiorców do usunięcia braków we wniosku. Strona w dniu 6 czerwca 2025 r. usunęła przedmiotowe braki, informując, że urządzenia vendingowe w których oferowane są napoje w kubkach [REDAKTORZ] rozmieszczone są na terenie województwa świętokrzyskiego, a więc opłata byłaby pobierana na tym terenie. Tym samym ustalono, że Marszałek Województwa Świętokrzyskiego jest organem właściwym do wydania interpretacji indywidualnej w drodze decyzji w oparciu o art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców.

Stan faktyczny przedstawiony przez Wnioskodawcę:

Wnioskodawca prowadzi działalność w zakresie sprzedaży artykułów spożywczych oraz napojów gorących poprzez urządzenia vendingowe na terenie woj. lubelskiego i świętokrzyskiego. Do sprzedaży napojów gorących tj. kawa, herbata, czekolada itp. Wnioskodawca używa i będzie używał w przyszłości jednorazowych kubków [REDACTED] o pojemnościach: 150 ml, 180 ml i 300 ml, wykonanych z kartonu [REDACTED]. Przedmiotowe kubki Wnioskodawca nabywa od [REDACTED] i oferuje za pomocą urządzeń vendingowych klientom.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż przedmiotowe kubki [REDACTED] nie zawierają tworzyw sztucznych, co oznacza w jego opinii, że jest on zwolniony z opłat, o których mowa w art. 3b ust. 2 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców. Na tę okoliczność przedłożył dokumenty przetłumaczone przez tłumacza przysięgłego języka angielskiego [REDACTED] tj.:

1. Deklarację zgodności z dnia 21.12.2022 r. wystawioną przez [REDACTED] producenta kartonu, gdzie zawarte są informacje, że karton wykonany jest w 100% z pierwotnych włókien leśnych, z drzew następujących gatunków: sosna (*Pinus Sylvestris*), świerk (*Picea Abies*), brzoza (*Betula spp.*), a poszczególne warstwy kartonu sklewane są za pomocą naturalnej skrobi, powłoka kubka wykonana jest zaś wyłącznie z naturalnych komponentów niemodyfikowanych chemicznie.
2. Korespondencja z dnia 30 października 2024 r. pomiędzy [REDACTED] a [REDACTED] dotycząca procesu technologicznego produkcji kartonu Delipac Cup Matt, z której wynika, iż kubki [REDACTED] wykonane są z kartonu, którego głównym składnikiem jest pulpa celulozowa, a powłoka kartonu wykonana jest wyłącznie z naturalnych komponentów – niemodyfikowanych chemicznie.
3. Wyniki badań z dnia 31.08.2020 r. przeprowadzone przez [REDACTED] z których wynika, że skład surowcowy kartonu, zastosowanego do produkcji kubków [REDACTED] nie wykazał obecności składników tworzyw sztucznych.

4. Opinię ekspercką znak: 4170 GD 24 z dnia 4.04.2024 r. wydaną przez [REDAKTED] Autoryzowanego chemika ds. żywności, z której wynika, że papier powlekany, wykorzystywany do wyrobu kubków nie jest sklasyfikowany jako materiał, do którego dodano powłokę z tworzywa sztucznego i tym samym nie podlega zakresowi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko.
5. Certyfikat FPP009 z dnia 04.08.2021 r. wystawiony przez [REDAKTED] na rzecz producenta [REDAKTED], z którego wynika, że materiał jest produktem bez tworzywa sztucznego i nadano mu znak flustix PLASTIC-FREE.
6. Specyfikacja techniczną produktu [REDAKTED], z której wynika, że produkt wykonany jest z tektury kompostowanej, niezawierającej plastiku. Karton opakowaniowy [REDAKTED] przeznaczony jest do żywności i napojów z barierą wolną od plastiku zawierający logo: product flustix no plastics.

Ponadto Wnioskodawca dołączył do przedmiotowego wniosku:

- Sprawozdanie z badań Nr TB/150000-79-1/2024 z dnia 02.09.2024 r. wykonane przez [REDAKTED], którego przedmiotem badań był kubek do napojów gorących do automatów, [REDAKTED] a analiza badań prób pobranych z zewnętrznej jak i wewnętrznej części próbki wykazała, że związki, z których wykonany jest kubek, są typowymi produktami pirolizy węglowodanów (celulozy, hemicelulozy) i składników biomasy lignocelulozowej.
- Decyzję Marszałka Województwa Lubelskiego z dnia 15 stycznia 2025 r. znak: DŚ-I.7250.50.2024.JLB w sprawie wydania interpretacji indywidualnej dla [REDAKTED] dotyczącej kubków [REDAKTED]. Organ uznał stanowisko strony, w zakresie nie podlegania obowiązkowi poboru opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (art. 3b) oraz nie ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów zagospodarowania odpadów

powstałych z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (art. 3k) za prawidłowe.

Sformułowane wątpliwości oraz stanowisko Wnioskodawcy:

Strona zwróciła się do tut. Organu z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w następującym zakresie: czy oferowane za pomocą urządzeń vendingowych jednorazowe kubki [REDAKTOWANE] na napoje, podlegają obowiązkowi pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje w tych produktach, w rozumieniu art. 3b ust. 2 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców. W ocenie bowiem Wnioskodawcy w odniesieniu do wskazanego powyżej stanu faktycznego, nie powinien on pobierać niniejszej opłaty.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz mając na względzie stan prawny, tut. Organ ustalił co następuje.

W myśl art. 3b ust. 2 ww. ustawy o obowiązkach przedsiębiorców, do pobrania opłaty obowiązany jest przedsiębiorca pakujący i oferujący - za pomocą urządzenia vendingowego, w tym umieszczonego także w miejscach innych niż jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne - napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt. 9e ww. ustawy za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych uważa się produkt, który w całości lub części wykonany jest z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

W niniejszej sprawie kluczowe jest zatem ustalenie czy oferowany przez Wnioskodawcę kubek na napoje jest produktem jednorazowego użytku oraz czy zawiera chociażby w części tworzywa sztuczne, w rozumieniu art. 2 pkt 11 aa ustawy o obowiązkach przedsiębiorców. Zgodnie więc z definicją zawartą w art. 2 pkt 11aa ww. ustawy przez tworzywo sztuczne rozumie się materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt. 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH),

utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn.zm.), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane. Z definicji tej wynika zatem, że tworzywem sztucznym jest każdy materiał składający się z polimeru, w tym polimeru naturalnego zmodyfikowanego chemicznie. Stąd też konieczne jest ustalenie na podstawie materiału dowodowego, czy oferowane kubki nie zawierają polimerów, w tym polimerów naturalnych zmodyfikowanych chemicznie. I tak w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 pkt 40 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r, za substancję niezmodyfikowaną chemicznie uważa się substancję, której struktura chemiczna pozostaje niezmieniona, nawet jeżeli została ona poddana procesowi chemicznemu lub obróbce lub też fizycznej transformacji mineralogicznej, na przykład w celu usunięcia zanieczyszczeń.

Na gruncie przytoczonych wyżej przepisów prawa tut. Organ uznał, iż Wnioskodawca przedłożył dwa dowody tj:

- opinię ekspercką 4170 GD 24 z dnia 4 kwietnia 2024 r. sporządzoną przez [REDAKTOWANE] Autoryzowanego chemika ds. żywności, z której wynika, iż papier powlekany, który jest wykorzystywany do wyrobów materiałów do kontaktu z żywnością nie jest sklasyfikowany jako materiał, który zawiera powłokę z tworzywa sztucznego i tym samym nie podlega zakresowi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko,
- korespondencję pisemną z dnia 30 października 2024 r. pomiędzy [REDAKTOWANE] a [REDAKTOWANE], z której wynika, iż powłoka kartonu wykonana jest wyłącznie z naturalnych komponentów – niemodyfikowanych chemicznie.

Z obu dowodów można wywieść stwierdzenie, iż oferowane kubki na napoje jednorazowego użytku nie zawierają tworzywa sztucznego, w rozumieniu art. 2 ust. 11 aa ustawy o obowiązkach przedsiębiorców, a skoro tak, to tym samym nie zawierają tworzyw sztucznych, o których mowa w art. 3 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (dyrektywy SUP), gdyż definicja tworzywa sztucznego co do istoty sprawy jest tożsama. Skoro opakowania jednorazowego użytku wykonane są wyłącznie z naturalnych polimerów, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane, to należy przyjąć, że nie podlegają obowiązkowi pobierania opłaty od użytkownika końcowego, o której mowa w art. 3b ust 2 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Pozostałe dowody w ocenie Organu nie zasługują na uwzględnienie, gdyż nie sposób ich treść odnieść do obowiązujących przepisów prawa i legalnych definicji w nich zawartych. Stanowią one bowiem zbiór danych i treści niepozwalających na ustalenie, czy oferowane kubki zawierają tworzywa sztuczne w rozumieniu art. 2 pkt 11 aa ustawy o obowiązkach przedsiębiorców.

Reasumując, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego dotyczącego zaistniałego stanu faktycznego i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, tut. Organ stwierdził, że przedstawione we wniosku stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe.

Pismem z dnia 17 czerwca 2025 r. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego zawiadomił Wnioskodawcę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie informując o możliwości złożenia wyjaśnień lub wypowiedzenia się do zgromadzonych w sprawie dowodów, w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego zawiadomienia. W określonym terminie Wnioskodawca nie złożył żadnych wyjaśnień ani nie ustosunkował się do zgromadzonych dowodów w niniejszej sprawie.

Wobec ustalonych okoliczności prawnych i faktycznych należało orzec jak w sentencji.

Na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, została wniesiona opłata w wysokości 40,00 zł (słownie: czterdzieści złotych) na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach.

POUCZENIE

Od decyzji przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, aleja IX Wieków Kielce 3, 25-001 Kielce za pośrednictwem Marszałka Województwa Świętokrzyskiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Świętokrzyskiego. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. [REDACTED]

2. a/a